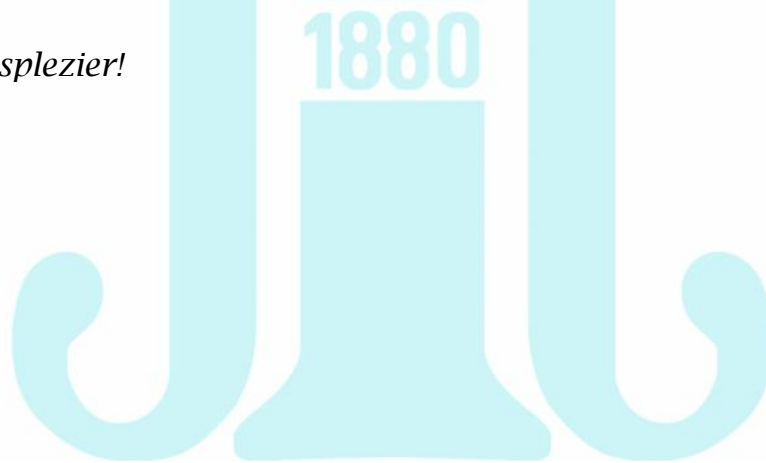

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

WERELDVREEMD

Een toneelspel in elf scènes voor jongeren

door

Rit Geysen

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2015
Nr.2796

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ELF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *WERELDVREEMD* op te voeren moet de naam van auteur *RIT GEYSEN* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2003/0220/038
ISBN- 978- 90-385-08351

© 2003 Toneelfonds J. Janssens/Rit Geysen
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever

PERSONAGES

(4 dames - 7 heren)

JORIS : sportieve, populaire knaap, geconfronteerd met de beperkingen van het ziek zijn.

VINCENT : patiënt, lollige gast, ontroerende grappenmaker

KRISTOF : patiënt, snob, snoever

WERNER : patiënt, gevoelig, introvert

STEF : 'gezonde' vriend van Joris

MIE : lief van Joris

MARLEEN : zus van Joris

MOEDER : overdreven, onhandig zorgzaam

VADER : probeert zich goed te houden door zich te concentreren op praktische kant.

DOKTER : zakelijk

VERPLEEGSTER : plichtsbewust, opgewekt, begrijpend

LOCATIES

Ziekenkamer van Joris

De vliering (zolder) van de kliniek

Bureau van de dokter

Woonkamer

DECORSUGGESTIE

De verschillende locaties worden simultaan voorgesteld door middel van praticabels. Alle meubels en decorelementen zijn in het wit, om het vreemde van de ziekenwereld te benadrukken.

KORTE INHOUD

Joris is een zeventienjarig, sportieve gast. Onverwacht wordt hij geconfronteerd met een gruwelijke diagnose: kanker. Hij moet langdurig gehospitaliseerd worden, waardoor hij van de ene dag op de andere geconfronteerd wordt met een vreemde wereld. Hoewel Joris vaak opstandig is, wordt de wereld van het ziek zijn hem langzaam vertrouwd. Om de verveling te verdrijven proberen hij en zijn medepatiënten zelfs een brommer te bouwen op de zolder van de kliniek. Stilaan lijkt de buitenwereld verder af dan ooit: wereldvreemd.

THEMA

‘Wereldvreemd’ gaat over de confrontatie van jonge mensen met kanker. Maar het gaat verder dan dat: ziek zijn in het algemeen, en hoe je daarop reageert als in- en outsider. En het gaat ook over dromen, over bidden over vechten én opgeven, over moed en over wanhoop... Wereldvreemd is daardoor een gevoelige voorstelling voor tieners én volwassenen.

1880

EERSTE DEEL

Scène 1

(Joris komt ziekenhuiskamer binnen, gevolgd door een verpleegster.)

VERPLEEGSTER : Zo, daar zijn we dan. We zullen het ons eerst eens een beetje comfortabel maken, niet? Zo'n ziekenhuiskamer ziet er natuurlijk altijd wat koel uit, maar dat betert wel als we onze spulletjes hebben uitgepakt. Als jij nu even je pyjama aantrekt dan lig je alvast wat gemakkelijker. Ondertussen stel ik je een paar vraagjes zodat we ons verblijf hier wat aangenaam kunnen maken het is hier niet direct een hotel, maar we doen toch ons best om alles zo prettig mogelijk te maken. Zo, om te beginnen het ontbijt. Wat heb je liefst, wit of bruin brood? *(stilte)* Nu, wat zullen we nemen, wit of bruin brood?

JORIS : Groen.

VERPLEEGSTER : Groen... tja... groen. Gelijk heb je, dat kleurt tenslotte prachtig bij de purperen saucisse die we hier serveren.

JORIS : Grappig.

VERPLEEGSTER : Ja, vind je ook niet? Ik ben altijd zo. Ik sta hier bekend als de leukste van het hele stel. Plezant Christientje noemen ze mij hier.

JORIS : Och! Dan moet plezant Christientje ook maar eens een leuk pyjamaatje aantrekken en dan kunnen we haar spelletjes gezellig neerzetten en leuk wat vraagjes beantwoorden en dan zullen we eens zien hoe lang plezant Christientje het hier nog plezant zal vinden!

VERPLEEGSTER : Oh... zit het zo? Nu Joris, ik stel voor dat ik je een halfuurtje alleen laat, dan kom ik straks terug en beginnen we opnieuw. Goed? *(geen antwoord)* Zoals je wilt, tot straks.

(De verpleegster af. Joris gaat aangekleed op bed liggen, staart naar boven. Op de achtergrond horen we op een bandje de stemmen van Joris en Stef die repeteren met hun groepje.)

JORIS : *(ingehouden boos)* Verdomme! Klote, klote!!!

(Na een tijdje komt Vincent binnen.)

VINCENT : *(imiteert Samson van Samson en Gert.)* Ik moest kloppen want de bel doet het niet... ooo Gert kijk nu, er is iemand. Dat is nu het leuke van dit hospitaaltje, niemand mag de kamer uit en dus bijgevolg is er altijd iemand thuis... foei, foei, foei.... Jorisje heeft zijn pinmaatje nog niet aan... oei... pyjamaatje, Jorisje heeft zijn pyjamaatje nog niet aan, foei foei foei, dan krijgt Jorisje geen injectietje voor het slapen gaan maar extra vieze, vieze...

JORIS : Wat moetje?

VINCENT : *(speelt populaire showgast)* Hi, ik ben Vincent en ik ben de leader of the gang hier. Overall met je fikken afblijven en kop toe over de deals, begrepen. Staat jouw bakkes ons niet aan dan rammen we die gewoon in mekaar en proppen we je gewoon bij het restafval na je eerst eens goed verkracht te hebben natuurlijk. No thanks, fuck you anyway. You must be the newcomer. Joris, what a shitname.

JORIS : Goed, je hebt je zeg gehad, scheer je weg, ik heb wel wat anders te doen dan naar jouw onzin te luisteren.

VINCENT : *(imiteert ontroerde moeder)* Dat hebbie nou met kinders, zo zorg en ploeter je voor ze tot ze groot benne en zo zijn ze weg en hebbe ze je niet meer nodig en niks geen dankbaarheid hebbe ze, geen greintje en dat na al wat een mens om ze heeft gegeve...

JORIS : Rot op jong! *(draait zich om)*

VINCENT : *(imiteert blasé pastoortje)* Mijn taak is hier duidelijk afgelopen. De zegen Gods is het enige dat hier nog kan baten. Gaat in vrede maar vergeet het vermenigvuldigen. De behandeling maakt je toch impotent. Je kan je het zuchten en kreunen en de moeite besparen.

(Joris draait zich ostentatief om. Vincent imiteert journalist)

We staan hier in het ziekenhuis waar opnieuw een patiënt is aangekomen. Voorlopig hebben we hierover geen verder nieuws vermits de betrokkene weigert een verklaring af te leggen. Van het ogenblik dat hij zich bedenkt komen we zeker bij u terug met meer nieuws. Dit was Vincent de persvent voor de teevee, terug over naar de studio. *(Dan met gewone stem.)* Zeg Joris, ik zit in de kamer hiernaast, mocht je wat keet willen schoppen of zo... En o ja, vergis je niet met de andere kant, daar houdt slome Werner zijn winterslaap of althans iets dat er op lijkt, het kan ook herkauwen zijn... *(geen antwoord)* Nu, tot één deze dan maar...

(Joris doet pyjama aan, op de achtergrond klinkt een bandje.)

Scène 2

(In het bureel van de dokter. Aanvankelijk alleen spot op de dokter, langzaam verspreidt het licht zich over het hele bureel waar ook vader en moeder aanwezig zijn.)

DOKTER : Kanker, alle dagen, alle dagen opnieuw. Een schijnbaar eindeloos gevecht van komen en gaan en opnieuw komen. Alopecia, anorexie, blastoom, chemotherapie, dysplasie, immuno therapie, metastasen, morbiditeit... Kanker... Het lichaam bestaat uit miljoenen cellen van heel verschillende soorten. Er zijn bloedcellen, beendercellen, orgaancellen... Iedere dag sterft een groot aantal van deze cellen af en hun plaats wordt door nieuwe cellen ingenomen. Soms worden cellen van een verkeerde soort aangemaakt, eigenlijk zijn het geen echte cellen, ze lijken er alleen maar op. Kankercellen... ze hebben vaak niet de juiste vorm, ze slaan op hol en vermenigvuldigen zich nog voor ze de kans hebben gehad uit te groeien. Kankercellen blijven zich vermeerderen en het lichaam is niet in staat zich hiertegen te verdedigen. Vaak vormen de cellen een knobbel of een tumor; dat kan op elke plaats in het lichaam gebeuren. *(Nu rechtstreeks tot vader en moeder.)* Het chirurgisch verwijderen van een tumor betekent niet altijd dat de ziekte overwonnen is. Kankercellen dringen namelijk ook normale cellen binnen. Een knobbel is vaak maar een klein stukje van de kanker. En de ziekte kan ook via het bloed andere delen van het lichaam bereiken. De meeste vormen van kanker verspreiden zich trouwens op deze manier. Men noemt dit metastasen. De eerste fase van de behandeling is het verwijderen van de tumoren. Afhankelijk van de vorm van de kanker en het stadium van de ziekte gelukt het ons op deze wijze de kanker helemaal te genezen, maar dat kan slechts indien de ziekte zich nog niet verder door het lichaam verspreid heeft. Maar ook als er metastasen zijn, wordt er vaak operatief ingegrepen omdat men door een tumor weg te snijden een groot aantal kankercellen kwijt raakt: alzo kan men de snelle verspreiding wat afremmen. Het komt echter ook voor dat de chirurg niet kan ingrijpen omdat een operatie - om diverse redenen - te gevaarlijk kan zijn. Een moeilijk moment voor alle betrokkenen, die eerste dag. Alles vreemd, vele vragen,... het onbekende, weet u wel... *(stilte)* Toch doet u er goed aan zo vlug mogelijk te wennen aan deze kliniek. Het

wordt de wereld waarin... Joris in de toekomst zal leven... en hoe vlugger u en hij dat doorhebben, hoe sneller en gemakkelijker de aanpassing zal zijn.

MOEDER : Hij mag toch soms wel eens naar huis...

DOKTER : Voorlopig niet, dat moet u begrijpen. We beginnen zo vlug mogelijk met de behandeling, na nog een paar noodzakelijke onderzoeken uiteraard, en alles hangt af van de reactie van het lichaam op de medicatie. Die reactie kunnen we ten vroegste over enkele weken inschatten. En dan nog...

VADER : Die ziekte van Hodgkin...

DOKTER : Of lymfoon van Hodgkin of lymfosacroom zoals vroeger wel eens gezegd werd. Kijk, het lymfvatenstelsel is het best te vergelijken met een bloedstelsel van aders en vaten. Door de lymfvaten stroomt lymfe, een heldere vloeistof met witte bloedcellen. Die lymfocyten zijn belangrijk bij...

VADER : Lymfocyten?

DOKTER : Witte bloedcellen. Die zorgen voor de bestrijding van infecties en afbraak van de gifstoffen. De ziekte van Hodgkin is een verstoring van het groei- en deelproces van lymfocyten - witte bloedcellen. In de plaats van normale cellen worden kankercellen geproduceerd.

MOEDER : Hoe... hoe ernstig is de ziekte van... is die kanker bij Joris?

DOKTER : Moeilijk te bepalen. Via het lymfvatenstelsel kan deze kankervorm zich heel vlug verspreiden en helaas bestaat er nog geen goede onderzoeksmethode waarmee we betrouwbare informatie kunnen krijgen. Lever en milt bijvoorbeeld zouden aangetast kunnen zijn.

VADER : Hoe erg schat u...

DOKTER : Kanker is geen sprookje. We bestrijden iedere kanker alsof het de ernstigste is. Realisme. Ik ga u niets wijsmaken. Joris heeft een redelijke kans om te genezen. Ik hou niet van procenten. Veel hangt af van de weerstand van zijn lichaam tegen de chemotherapie en de radiotherapie. De nieren, het hart...

VADER : Die chemotherapie...

DOKTER : Duidelijke concentraties van kankercellen in organen bijvoorbeeld kunnen vrij effectief behandeld worden met bestralingen. Vandaar de noodzaak van een lymfangiogram. Misschien zelfs een laparotomie, een buikoperatie om te zien welke organen al dan niet zijn aangetast. De chemotherapie bestrijdt de kankercellen in de rest van het lichaam.

MOEDER : Hij zal zeker misselijk worden...

DOKTER : Infecties, haaruitval, vermoeidheid, misselijkheid, zweren in de mond... het zijn

allemaal mogelijke implicaties. Maar het lijkt me voorbarig om daar nu bij stil te staan. Bij de toediening van de medicatie wordt u van alle mogelijke gevolgen op de hoogte gebracht. Maar het belangrijkste is de bestrijding van de kanker. Daar moeten u en Joris in blijven geloven. Vandaag begint de veldslag tegen de kankercellen. Ze zijn talrijk, maar wij hebben beter materiaal. En wij zijn vastbesloten te winnen.

(het licht concentreert zich nu op vader en moeder, dan alleen moeder, tenslotte donker en overgang naar kamer Joris.)

VADER : Dank u dokter... Kanker. Ziekte van Hodgkin... Joris... Waarom Joris... Waarom moet het ons overkomen... Hoe geraken we daar doorheen?.. Twee jaar behandeling. In Gent... Als ik 's avonds een uurtje of twee overwerk, komen we er wel uit... In hoever komt de ziekenkas tussen de kosten? Want dat gaat natuurlijk een smak geld kosten... Joris... nu moet je alles ineens opgeven... je brommers... je muziekgroepje... en de school... dit jaar kan hij wel vergeten. Volgend jaar misschien het eerste jaar opnieuw... och, en de studiebeurs... moet die nu terugbetaald worden? En als hij bist, kan hij dan opnieuw een beurs krijgen? Ik moet eens langs de personeelsdienst gaan... Horen hoe het zit met al die paperassen... En of we daar voor verzekerd zijn... En dan kan ik in 't weekend naar Gent, kunt gij ook eens bekomen...

MOEDER : Iedere dag naar Gent... over en weer... hoe geraak ik daar? Met de trein duurt het gemakkelijk een uur of zo... Blijven slapen misschien? Maar kan dat wel bij oudere kinderen... En dan nog... ons Marleen is er ook nog... Die moet toch ook ergens terecht kunnen... Misschien bij ons Mariëtte... of bij een vriendin... Die moet haar plan maar even trekken... Maar onze Joris! Kanker! Hij deed het juist zo goed op school. Industrieel ingenieur. Eerste jaar. Hij deed het goed. Anita haar zoon is gestopt na twee maanden. Onze Joris niet... dat is een doorzetter. Die haalt zijn diploma wel... Alhoewel, kanker... hoe moet het nu allemaal? Een tot twee jaar... een half jaar kliniek om te beginnen... 80% kans op genezing... en 100 min 80 is nog altijd 20... 20% kans... och God, niet aan denken... Maar ondertussen... misselijk, ziek, en zijn haar zal uitvallen... God, en hij had... hij heeft juist zo'n schoon kopje haar...

Scène 3

(In de kamer van Joris.)

VINCENT : Mag ik u voorstellen: uw logenoten. Werner, hij heeft een klein kwaadaardig tumortje ter grootte van een voetbal. Ergens in één van de hersenkwabben, waaruit eens te meer mag blijven dat wij ten onrechte hebben gedacht dat hij die niet had. Hersenen bedoel ik.

WERNER : Een tennisbal zal al goed zijn zeker.

VINCENT : Je moet het groot zien jongen.

WERNER : Overdrijf niet zo. Hoi!

VINCENT : Ik overdrijf niet! Je moet namelijk weten dat het hem lelijk in zijn bol is geslagen, meneer schrijft namelijk gedichten. 'In mijne kop zit een ei, de dokter kan er niet bij, hij vindt het een echte klotekarwei'.

WERNER : Je moet er maar niet op letten.

VINCENT : 'Je moet er maar niet op letten, wie zou het je trouwens beletten, een beetje plezier maken kan geen kwaad, want voor je 't weet lig je in je naakt lijf op straat'.

WERNER : Hou op, je bent niet leuk!

VINCENT : 'Dan wordt het tijd voor de nar van de dag, ik stel je voor als het even mag, aan Kristof van Acker, het lijkt niet zo maar hij is echt wakker!' De Kristof, van Acker, met klein v, van adel, zit in z'n laatste jaar maar dat dacht hij vorig jaar ook al. Zijne pa gaat nu de rector omkopen heeft hij mij verteld en dan kan hij met zijn diploma gaan rentenieren.

KRISTOF : Mag ik, da's door de prednison, 'k zou kunnen blijven eten.

VINCENT : Doe dat, dan zwijgt ge tenminste efkes. Bovendien maakt het u knapper voor uw leuke Mie.

JORIS : Heet uw lief ook Mie?

VINCENT : Nee, zijne kanker. Hebt g'm?

WERNER : En, al een beetje gewoon? 't Is moeilijk in 't begin hé?

VINCENT : (*imiteert patiënt*) 't Is verrekt moeilijk meneer, zeker de eerste keer, 't is huilen me de pet op, en dan nog met een bultje in uw kop!

KRISTOF : Hodgkin? Te doen. 80% kans. 20%... je merkt het wel!

VINCENT : Zo'n verstandig manneke!

KRISTOF : Ga uw haren tellen, idioot.

VINCENT : Ik wacht liever nog wat, dan heb ik er minder werk mee.

KRISTOF : En altijd optimist hé!

VINCENT : Ge zijt zo vriendelijk vandaag!

WERNER : Mannen, ik denk niet dat Joris dat zo leuk vindt.

VINCENT : Hij leert het wel.

KRISTOF : Zal ik eens een mop vertellen? Eentje om mee te lachen.

VINCENT : Ik val nog liever dood dan naar een mop van jou te luisteren.

KRISTOF : Waar wacht je dan nog op?

WERNER : Kristof, laat nog wat over voor Joris!

KRISTOF : Mag ik? (*Joris knikt van ja*) God zal 't u lonen in de hemel, mijn dankbaarheid kent geen grenzen. Als ik eens iets terug kan doen...

VINCENT : Zoekt ge een nieuw lief misschien?

KRISTOF : Moei u niet met mijn liefdesleven.

VINCENT : (*tot Joris*) Je moet oppassen met hem, de medicatie heeft heel zijn hormonenwinkels in de war gebracht hij zou met iedereen in bed duiken. Met iedereen hé... In het begin was hij zo niet...

KRISTOF : (*tot Joris*) Geloof er maar niks van, hij is alleen maar jaloers.

VINCENT : Op jou?

KRISTOF : Op mijn charmes.

WERNER : Kom jongens, laat Joris nog even met rust.

VINCENT : Uw wens is mijn bevel. Compagnie, ingerukt! (*Kust Kristof en beiden in ganzenpas af.*)

WERNER : Je moet het hen maar niet kwalijk nemen... de druktemakers... maar ze vallen best mee hoor... Vincent doet stoer, maar als puntje bij paaltje komt... En Kristof, ja...

JORIS : Die heeft veel geld blijkbaar, of...

WERNER : Teveel... zijn pa en ma komen bijna nooit naar hier. Moeten altijd naar belangrijke zaken... de Kristof probeert dat wat te verstoppen met zijn gestoef heel de tijd, maar eigenlijk...

JORIS : Is hij echt... ik bedoel is hij echt een flikker? Niet dat ik dat erg zou vinden...

WERNER : Wees maar gerust, dat was maar en grapje van de Vincent... niet altijd even leuk, maar Kristof kan er tegen. Als het van Vincent komt toch...

JORIS : Hij ziet er niet heel ziek uit.

WERNER : Kristof?

JORIS : Ja.

WERNER : Hij zal ook nooit toegeven dat hij ziek is. Denkt dat het daarmee overgaat.

JORIS : En Vincent, wat scheelt er met hem?

WERNER : Dat is het best bewaarde geheim van de afdeling. Volgens de ene is het de lever, anderen zeggen de maag, waar anderen beweren de longen... Vincent heeft een grote mond, behalve als het over hem zelf gaat...

JORIS : En hoe lang ben jij al hier?

WERNER : Bijna twee maanden. Kristof was toen al hier. Vincent is kort nadien gekomen. Ik ben geopereerd aan een hersentumor. Momenteel ziet het er goed uit, af en toe wat hoofdpijn... we zullen wel zien. *(korte stilte)* En... hoe maak jij het?

JORIS : Wat?

WERNER : Wat scheelt er met jou?

JORIS : Och... ik...

WERNER : Gaat het een beetje?

(Joris schudt met schouders, dan komt Mie binnen.)

MIE : Dag Joris, hoe is 't?

JORIS : Werner, dat is Mie, mijn lief. Mie, Werner. Werner is hier al twee maanden. Schrijft gedichten.

WERNER : Hallo. Nu ja, gedichten, af en toe schrijf ik wel eens iets. Zo maar, niet echt goed of zo...

MIE : Joris schrijft ook. Liedjesteksten. Hij had - hij heeft een muziekgroepje.

JORIS : Och Mie, dat interesseert Werner toch niet.

WERNER : Jawel!

(ongemakkelijke stilte)

MIE : Wat heb je gegeten?

JORIS : Gewoon, 'k Weet niet juist. Bloemkool of zo.

WERNER : 's Vrijdags is 't goed.

MIE : Frietjes zeker? Hij is dol of frietjes.

WERNER : Dat zal hij hier dan wel afleren.

MIE : Hoe zo? Zijn ze niet lekker?

WERNER : Niet lekker? Ze zijn niet te vreten. Ofwel zo plat als appelmoes, ofwel is het gewoon lucht verpakt in een jasje zo krokant dat het je gehemelte openrijt. JORIS : Leuk!

MIE : Ach ja, een ziekenhuis is geen restaurant, en je bent hier tenslotte niet voor 't lekkere

eten, maar om te genezen.

JORIS : Ik genees beter met lekker eten.

WERNER : De soep is lekker. En om de twee dagen puree. En altijd een toetje.

MIE : Zie je wel!

VINCENT : *(tot Mie)* Hoi, ik ben Vincent... en 't was koolpuree deze middag.

WERNER : Stond jij aan de deur te luisteren?

VINCENT : Zie ik er zo uit? Neen, maar ik zag een leuke jonge vrouw deze kamer binnenglippen en ik dacht: daar moet ik meer van weten voor ik het tijdelijke met het eeuwige verwissel.

KRISTOF : Maak je maar geen zorgen hoor, hij lijkt erger dan hij is.

WERNER : Dit is Mie, het lief van Joris.

VINCENT : Hoi, Mie, je ziet er goed uit, maar ja, je bent dan ook maar een passant. MIE : Ja, ja, gelukkig wel...

JORIS : Gelukkig ja...

KRISTOF : Aangenaam, mag ik mij even voorstellen: Kristof van Acker...

VINCENT : ... met kleine v.

MIE : Kleine v?

VINCENT : Kleine landadel zie je.

KRISTOF : Op hem moet je niet letten hoor.

VINCENT : Als de vos de passie preekt, boer pas op je kippen.

JORIS : Een druif?

KRISTOF : Dank je, ik ben allergisch voor druiven. Maar als je die appel kunt missen. JORIS : Doe alsof je thuis bent.

VINCENT : Wat krijgen we nu? Dikke maatjes?

MIE : En waarom... ik bedoel... waarom zijn jullie...

VINCENT : Waarom wij hier zijn bedoel je?

MIE : Heu... je...

VINCENT : *(speels geheimzinnig)* U bent de eerste aan wie ik het vertel, dus: mondje dicht. Hij *(doelend op Werner)* heeft een tennisbal ter grootte van een voetbal tussen zijn hersens zitten, en hij, *(doelend op Kristof)* heeft ook zoiets maar dan wat lager... tussen zijn ballen...

KRISTOF : Dat is niet waar, ik ben volkomen gezond, ook daar... *(tot Mie)* Mijn lieve juffrouw, of mag ik zeggen: edele jonkvrouw, you're the one for me Mie. Zal ik u eens iets verklappen: maar zwijgen hoor...

MIE : *(lachend)* Als een graf... o, sorry...